

afrundes ved Beregningen“. Men nu er det ganske givet, at naar man efter i de foregaaende Paragraffer at have bestemt Betalingen siger: Det er for øvrigt overladt til Administrationen at afrunde, maa det selvfølgelig underforstaas, at det er en Afrunding inden for Lovens Ramme, og Loven om Taksterne er jo given i de foregaaende Paragraffer. Naar der staar, at Taksterne ikke maa overstige den og den Sum pr. Kilometer, er der dér givet den yderste Grænsé, og Afrundingen maa selvfølgelig ske ned ad. Der kan blive Tale om at afrunde til hele Tal, til Multipla af 5, 10 eller 50, men der kan selvfølgelig kun blive Tale om at afrunde ned ad med Hensyn til Afstanden. Det eneste Tilfælde, hvor man har Ret til at afrunde op ad er angivet i Takstparagraffen og angaar selve Billetpriiserne — det er den eneste Undtagelse, der overhovedet kan være Tale om. I det hele lægger man Mærke til baade her og der og alle Vegne, at hvor som helst man har kunnet finde et eller andet Sted, hvor man igennem en nok saa haarfin Fortolkning har kunnet redde sig nogle Øre fra Befolkningen, har man brugt Loven dertil, men hvor de tidligere reglementariske Bestemmelser vare i Modstrid med Loven, har man ignoreret denne og ganske simpelt skrevet de gamle reglementariske Bestemmelser af, som jeg senere skal komme til med Hensyn til Godstaksterne. Inden jeg forlader Persontaksterne, vil jeg dog nævne en Ting, som ikke har saa meget at sige, men som dog viser, at ved Siden af denne Maade at behandle Loven paa, har Udarbejdelsen af Bestemmelserne, mærkværdig nok, været ret sjuaket. Der er en Bestemmelse iblandt dem, som siger, at i Reglen udstedes der ikke første Klasses Billet, der udstedes kun anden og tredje Klasses, saaledes at en Mand, der vil køre paa første Klasse, maa købe en anden og tredje Klasses Billet, og de gælde saa til første Klasse. Men saa ser man det mærkelige, at ved den store Forhøvedhed, som der synes at have været ved Afrundingen, er man kommen til det mærkelige Resultat, at anden og tredje Klasses Billet tilsammen paa en Mængde Poster slet ikke er det samme som for første Klasse. Hvordan kan det gaa til? Naar en Mand vil køre paa første Klasse, koster det ifølge denne Tabel saa og saa meget, men naar han saa skal have en første Klasses Billet, saa kan han ikke faa det, han skal købe en anden og tredje Klasses Billet; men en anden og tredje Klasses Billet tilsammen

koster ikke det samme en første Klasses Billet. Jeg vil ikke tale om den Mængde Klager, der ere førte. Det er naturligvis af den Slags Fejl, der kunne indløbe, og her kan der maaske ogsaa komme nogle Trykfejl. Man fortæller jo de mest utrolige Tilfælde, f. Eks., at den samme Tur ikke koster det samme frem og tilbage. Alt den Slags vil jeg imidlertid ikke opholde mig ved. Men naar man stiller en Tabel op, idet man siger, at anden og tredje Klasse skulle tilsammen være lig med første, og det saa viser sig, at i selve Tabellen er i en Mængde Tilfælde første Klasse ikke saa dyr som anden og tredje Klasse tilsammen, medens man dog skal købe anden og tredje Klasses Billet, saa er det efter min Mening et Bevis paa en overlegen Ligegyldighed, som stemmer udmærket med den Maade, hvorpaa man ellers har gennemført denne Lov. — Inden jeg forlader Persontaksterne — derunder falder jo ogsaa Rejsegods — kan jeg ikke undlade at omtale et Spørgsmaal, som for øvrigt ogsaa har været fremdraget af det ærede Medlem fra Valby, ikke fordi jeg specielt interesserer mig for Cykler, men fordi jeg mener, at det bør frem, at det ærede Medlem har Ret i sine Udtalelser. Det blev virkelig af den daværende Minister udtalt her i Tinget, og det blev sikkert af alle opfattet som et rent og bestemt Løfte, at Cykler fremtidigt skulde gaa som gratis Rejsegods, altsaa blot mod Indskrivningsgebyr. Hvor vidt man ogsaa her har kunnet fortolke Ministerens Udtalelse saaledes, at det kan forsvares at lægge Skat paa Cykler, ved jeg ikke, men jeg er vis paa, at alle, som hørte efter den Gang, havde det bestemte Indtryk — jeg er i alt Fald selv vis derpaa — at den højtærede Minister ganske bestemt mente, at Cyklister ikke burde betale ekstra for at have deres Cykle med som Rejsegods, og han angav som Grund, at de jo i Reglen ikke føre anden Bagage med sig. — Der er ogsaa en anden Ting, som har vakt Opsigt her i Landet, og det er; at medens Pressefolk, før vi fik den nye Lov, havde Fribillet eller da i alt Fald Moderation paa deres Rejser, saa har man straks faaet dette indskrænket. Jeg maa sige, at der ikke var et Menneske i Udvalget, der tænkte paa, at den Paragraf, som her er benyttet, skulde bruges paa den Maade. Vi havde et Par Redaktører i Udvalget, og de vilde sikkert have forvaret sig imod det, hvis de havde anet noget i den Retning. Jeg er tillige sikker paa, at den højtærede Minister og de Folk, han raadførte sig med i Generaldirekto-